

Táto relácia pojednáva o možnostiach breathariánstva, teda života bez jedenia jedla, no nie je to kompletný návod. V záujme vašej bezpečnosti, nepokúšajte sa prosím prestať jesť bez náležitého odborného vedenia. Ďakujem vám.

V písmech je lidské tělo často uváděno jako chrám Boží. Ano, je to docela neobvyklé privilegium pro jakoukoli duši, dosáhnout tohoto posvátného příbytku, těchto Božských domů, je to opravdu požehnání být znovuzrozen jako lidská bytost. Při několika příležitostech Nejvyšší Mistryně Ching Hai mluvila o vzácnosti tohoto jevu. Být reinkarnován do lidského světa je těžké. Musíte mít dost lidských kvalit. Musíte mít spříznění s rodiči a se společností, s lidmi okolo, se kterými jste se narodili. Velmi obtížné. Potřebujete nějaké zásluhy, abyste byli lidskou bytostí. Museli jste udělat v minulosti něco dobrého, abyste se mohli narodit jako člověk. Jako živý chrám Boží je lidské tělo plně vybaveno podivuhodnými zázraky, které mohou být probuzeny u těch, kteří jsou duchovně uvědoměli

a mají úplnou víru ve Stvořitele všeho života. Inedia, latinský výraz pro „hladovění“ je lidská schopnost žít bez jídla. Od nepaměti vždycky existovali jednotlivci, kteří dokázali přežít z prány, nebo z životadárné životní síly. Díky požehnání Prozřetelnosti, inedité, lidé, kteří provozují životní styl bez jídla, mohou čerpat na svou výživu energii z přírody: Žijú z čchi, zo zeme alebo z lesa, zo slnka a vzduchu. Využívajú toto všetko. Alebo žijú z lásky. Len z viery. Tito jednotlivci jsou známí jako breathariáni (pranariáni nebo inedité), solariáni nebo wateriáni, a pocházejí ze všech oblastí života, z různých kultur a všech koutů světa. Vskutku možnosti a zázraky v tomto životě, které nám náš laskavý Stvořitel určil jsou nekonečné, jen se potřebujeme uvnitř spojit, abychom poznali přetékající velikost jako Boží děti. Nejvyšší Mistryně Ching Hai nám láskyplně doporučila týdenní seriály na Supreme Master Television, které nám představují tyto osoby z minulosti a současnosti, kteří si vybrali žít na Zemi bez jídla.

Možná vás budou jejich duchovní příběhy fascinovat, možná se vaše srdce otevřou a vaše obzory rozšíří.

V dnešním pořadu vám představujeme první díl z dvoudílné série o pozoruhodné ineditce Marii Domenice Lazzeri. Katolickou církví formálně prohlášená za svatou, je Maria Domenica Lazzeri také známá jako „Požehnaná Meneghina,“ služebnice Boží. Narodena v Caprianě, Itálii, 16. března r. 1815, byla Maria Domenica nejmladší z pěti dětí Margarety a Bortola Lazzeriových. Se svým otcem, jenž měl jako mlynář stálý příjem a harmonickým rodinným životem, si Maria užívala klidné dětství a na místní škole se jí dostalo dobrého vzdělání. Maria byla velmi hloubavá mladá dívka se silnou touhou sloužit druhým. Svůj čas věnovala buď modlitbám, pomoci těm, kdo byli v nouzi, nebo práci na pomoc své rodině. Když se v Itálii rozšířilo několik epidemií, pomáhala sousedům a lidem v blízkých komunitách, často péčí o jejich děti, když byly nemocné. V období raného dospívání se začala Maria Domenica

zajímat
o životy svatých.
Ponořila se do čtení
čehokoliv, co o nich
jen našla,
obzvláště
o učeních
svaté Alphonsus Marie
de Liguori.
Avšak její oblíbené texty
byly o Pánu Ježíši,
a ona četla
stále znovu a znovu
texty o jeho
posledních dnech na Zemi.
Těsně před jejími
14. narozeninami
se pohodlný život
a okolí Marie Domenicy
náhle změnily.
Její otec
nečekaně onemocněl
pneumonií
a zakrátko zemřel.
Maria měla s otcem
tak hluboký vztah,
že se po jeho smrti
její vlastní zdraví zhoršilo
a její fyzické tělo
pomalu sláblo.
Její symptomy
byly záhadné
a doktoři nebyli schopni
diagnostikovat
příčinu jejího utrpení.
Maria Domenica
zjistila,
že její jedinou útěchou
byla její víra
a služba druhým,
a ačkoliv byla sama
velmi slabá, pokračovala
v pomoci druhým,
kdykoliv mohla.
Když bylo Marii 17 let,
přehnal se
celou oblastí,
kde žila,
chřipková epidemie
známá jako grippe.

Po následující dva roky
se Maria neúnavně starala
o zasažené rodiny
ve své komunitě.
V roce 1833,
když Marii bylo 18,
dostala její matka
chřipku
a byla týden nemocná.
Na postního dne
nanebevzetí Marie
15. srpna, Maria také
závažně onemocněla.
Trpěla extrémní bolestí,
její paže a nohy
byly ochromeny,
což ji znemožnilo
vstát z lůžka.
Zpočátku si její lékař,
Dr. Leonardo Cloch
z Trentské vojenské
městské nemocnice myslel,
že Maria dostala stejnou
chřipku, jako její matka,
ale její stav
se lišil
od dočasné nemoci.
Po následující rok
se nevysvětlitelné symptomy
Marie Domenicy
zhoršovaly,
dokud nebyla zcela
upoutána na lůžko.
V průběhu té doby
se snížila touha
Marie Domenicy
po potravě a tekutinách.
Její hlad se zmenšil
a její stravovací návyky
postupně ustoupily tak,
že už nadále
nepožívala potraviny
a tekutiny jako prostředky
k udržení svého života.
10. dubna, 1834,
si Maria vzala trochy vody
s kouskem chleba
do ní ponořeným,
ale od toho dne
odmítla jakoukoliv

podobu jídla či pití,
vyjma přijmutí
svaté eucharistie.
Tu přijala jen
v nejmenší možné míře,
jako akt přijetí
svatého těla Krista,
podle její víry,
přeměňujíc Boží jas
do životadárné energie
pro léčení a udržení
své fyzické podoby.
Skrz svoji
neustálou oddanost
touze po Kristu
a studiu
života svatých
se tělo Marie Domenicy
změnilo a její mysl
se rozšířila,
takže byla v bližším
spojení se svým duchem.
Udržována zcela
ze své lásky k Pánu Ježíši,
přestala
jíst a pít
na zbytek svého života.
Dr. Cloch byl fascinován
Mariinou schopností
žít bez jídla
a začal vést
podrobné záznamy
ohledně jejího zdraví.
Podle záznamů
Dr. Clocha
žila Maria zcela
bez jídla od svých
20 let až do doby
svého úmrtí.
Jaký prospěch
by mohl jedinec
případně získat
osvojením si životního
stylu bez jídla?
Se svým breathariánským
stavem
Maria Domenica
posílila svoji duchovnost
ještě více, získajíc
další požehnání,

jedním z nich
byla stigmata.
To je schopnost jedince
osobně zažít
oběť Ježíše Krista,
když byl na kříži.
Každý čtvrteční večer
Maria Domenica odhalila
svoji bolest
ze 40 malých poranění,
které se objevily
kolem její hlavy,
jakoby nosila
trnovou korunu.
V jejích rukou,
nohou a v těle
se také otevřela zranění.
Držela své ruce
a nohy při sobě,
jako by byly
přibuty na místo.
Mnozí z návštěvníků
neunesli pohled
na její krvácení a agónii,
a museli rychle odejít.
Avšak,
jakoby nějakým zázrakem
její symptomy
zcela zmizely
pátečního odpoledne,
její rány se zacelily
a ona se vrátila k normálnímu
stavu mysli a těla.
Dr. Cloch napsal:
„Zdá sem že ta dívka
v sobě opakuje
historii celého
utrpení Krista,
dosahující vrcholu
každé páteční odpoledne,
když se, po chvíli,
silného krvácení zdá,
jakoby zemřela,
nebo spíše upadla
do stavu zjevné smrti,
avšak krátce poté
se zcela zotavuje.“
Mariin stav byl
pečlivě dokumentován.
Dr. Cloch publikoval

zprávu v „Kronikách
universální medicíny“
popisujíc Mariinu
neobvyklou schopnost
přežít bez potravy a tekutin.
Zahrnul i její
duchovní pokrok,
k němuž došlo po získání
požehnání stigmat.
Poté, po několik
následujících let
on a Dr. Antonio Faes
z Anthony of Padua
univerzity
publikovali několik
dalších zpráv
o Marii Lazzeri,
prezentovali je
Oddělení vědy
italských vědců
na jejich setkání v Neapoli,
Genově, a Venice.
Podle Dr. Clocha
byla Maria Domenica
schopná udržet své tělo
v chodu a dobrém zdraví,
aniž by konzumovala
jakékoliv potraviny či
tekutiny. Poté, co si osvojila
život bez jídla, obdržela
Maria Domenica Lazzeri
několik dalších
pozoruhodných darů, včetně
schopnosti žít bez spánku,
předvídat budoucnost,
a slyšet druhé
na ohromné vzdálenosti.
Aby ste sa dozvedeli viac o
fascinujúcom živote
tejto svätice,
sledujte nás prosím opäť
budúcu nedeľu
v relácii Medzi Majstrom
a žiakmi,
keď budeme vysielat'
záverečnú časť o
Marii Domenice Lazzeri,
služobníčke Boha.